

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 201

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 21 martie 2014

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
26.		28.	
— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2013 privind unele măsuri pentru reorganizarea prin divizare parțială a Oficiului Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie, pentru modificarea unor acte normative, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind activitatea Departamentului pentru Energie	2	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice	4
284.		286.	
— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2013 privind unele măsuri pentru reorganizarea prin divizare parțială a Oficiului Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie, pentru modificarea unor acte normative, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind activitatea Departamentului pentru Energie	2	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice	5
★			
27.		ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 226/2011 privind reparațiile morale și materiale pentru fostele cadre militare active, îndepărtate abuziv din armată în perioada 23 august 1944—31 decembrie 1961	3	16.	
285.		— Ordin privind completarea Metodologiei de determinare și monitorizare a supracompensării activității de producere a energiei electrice și termice în cogenerare de înaltă eficiență care beneficiază de schema de sprijin de tip bonus, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 84/2013	5
— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 226/2011 privind reparațiile morale și materiale pentru fostele cadre militare active, îndepărtate abuziv din armată în perioada 23 august 1944—31 decembrie 1961	4	REPUBLICĂRI	
★			
		Legea nr. 477/2003 privind pregătirea economiei naționale și a teritoriului pentru apărare	6–11
		Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor	12–16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2013 privind unele măsuri pentru reorganizarea prin divizare parțială a Oficiului Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie, pentru modificarea unor acte normative, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind activitatea Departamentului pentru Energie

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75 din 26 iunie 2013 privind unele măsuri pentru reorganizarea prin divizare parțială a Oficiului Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie, pentru modificarea unor acte normative, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind activitatea Departamentului pentru Energie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 390 din 29 iunie 2013, cu modificările și completările ulterioare, cu următoarea completare:

— La articolul 5, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Din bugetul aferent activității de privatizare al Departamentului se asigură finanțarea următoarelor categorii de cheltuieli:

a) cele legate de plata serviciilor consultanților de specialitate în vederea elaborării de strategii de dezvoltare pe termen mediu și lung, precum și soluții de reformă energetică referitoare la evoluția sectorului energetic: energie electrică și termică, hidro, nucleară, petrol, gaze, resurse minerale energetice;

b) cele legate de elaborarea de strategii, studii și sinteze referitoare la evoluția și la ajustarea structurală a industriei energetice.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 19 martie 2014.

Nr. 26.

PREȘEDINTELE SENATULUI

GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2013 privind unele măsuri pentru reorganizarea prin divizare parțială a Oficiului Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie, pentru modificarea unor acte normative, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind activitatea Departamentului pentru Energie

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2013 privind unele măsuri pentru reorganizarea prin divizare parțială a Oficiului Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie, pentru modificarea unor acte normative, precum și pentru reglementarea unor măsuri privind activitatea Departamentului pentru Energie și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 18 martie 2014.

Nr. 284.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea și completarea Legii nr. 226/2011 privind reparațiile morale și materiale pentru fostele cadre militare active, îndeplătate abuziv din armată în perioada 23 august 1944—31 decembrie 1961

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Legea nr. 226/2011 privind reparațiile morale și materiale pentru fostele cadre militare active, îndeplătate abuziv din armată în perioada 23 august 1944—31 decembrie 1961, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 854 din 2 decembrie 2011, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Fostele cadre militare active care au intrat în armată sau în comandamentele și unitățile de grăniceri până cel târziu la 30 decembrie 1947 și care au fost îndeplătate abuziv în perioada 23 august 1944—31 decembrie 1961 din considerente politice, religioase, etnice sau sociale au dreptul la reparații morale și materiale, potrivit dispozițiilor prezentei legi.”

2. La articolul 3, alineatul (2), litera e) a alineatului (3) și alineatul (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Sunt considerate cadre militare active, îndeplătate abuziv din armată, și persoanele care au trecut în cadrul disponibil al armatei, dar nu au beneficiat de despăgubirile prevăzute de Legea nr. 433/1946 pentru crearea cadrului disponibil al Armatei.

.....
e) au îndeplinit funcții politice în armată sau în comandamentele și unitățile de grăniceri, cu excepția celor care au făcut disidență politică și/sau au suferit condamnări din motive politice.

.....
(5) Dovedirea situațiilor prevăzute la alin. (1) și alin. (3) lit. e) — în ceea ce îi privește pe cei care au făcut disidență politică și/sau au suferit condamnări din motive politice — se face de persoanele în cauză cu documente oficiale eliberate de organele competente, iar în cazul în care aceasta nu este posibilă, prin orice alt mijloc de probă prevăzut de lege, în condițiile stabilite de normele metodologice de aplicare a prezentei legi.”

3. La articolul 3 alineatul (3), litera c) se abrogă.

4. La articolul 4, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Fostelor cadre militare active, îndeplătate abuziv din armată sau din comandamentele și unitățile de grăniceri, prevăzute la art. 3 alin. (1), (2) și alin. (3) lit. e) — în ceea ce îi privește pe cei care au făcut disidență politică și/sau au suferit condamnări din motive politice —, li se acordă o indemnizație reparatorie lunară, calculată prin aplicarea unui coeficient de 0,5 la câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat, aferent anului pentru care se face

plata, începând cu luna următoare obținerii calității de cadru militar activ, îndeplătat abuziv din armată.

(3) Plata drepturilor prevăzute la alin. (2) se efectuează de către casele de pensii sectoriale ale Ministerului Apărării Naționale și Ministerului Afacerilor Interne, pe baza hotărârilor pronunțate de comisii.”

5. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1), (2) și alin. (3) lit. e) — în ceea ce îi privește pe cei care au făcut disidență politică și/sau au suferit condamnări din motive politice — care nu au calitatea de veteran de război beneficiază de asistență medicală gratuită în toate instituțiile medicale civile de stat sau militare și de medicamente gratuite, atât pe perioada tratamentelor ambulatorii, cât și pe timpul spitalizării, de scutirea de la plata abonamentelor de telefon și de radioteleviziune, precum și de acces la cercurile militare, casele de odihnă, sanatoriile, căminele de garnizoană și alte amenajări recreative sau sportive aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale sau a Ministerului Afacerilor Interne, după caz.

(2) Condițiile de acordare a drepturilor prevăzute la alin. (1) se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.”

6. La articolul 7, după alineatul (1) se introduc trei noi alineate, alineatele (2)—(4), cu următorul cuprins:

„(2) Dovedirea îndeplinirii condiției prevăzute la art. 3 alin. (2) și a neîncadrării în situațiile enunțate la art. 3 alin. (3) lit. d) se face de către soția supraviețuitoare cu documente oficiale eliberate de organele competente.

(3) În situația în care soția supraviețuitoare se află în imposibilitatea de a face dovada îndeplinirii condiției prevăzute la art. 3 alin. (2) și a neîncadrării în situațiile enunțate la art. 3 alin. (3) lit. d), se consideră că soțul decedat se încadrează în cerințele prevăzute la art. 3 alin. (2) și că nu a fost condamnat pentru infracțiuni contra păcii și omenirii, până la realizarea probei contrarii de către orice persoană interesată.

(4) În cazul în care faptele prevăzute la art. 3 alin. (3) sunt constatate după stabilirea calității de cadru militar activ, îndeplătat abuziv din armată, soția supraviețuitoare este obligată să restituie sumele încasate potrivit prevederilor prezentei legi, precum și contravaloarea facilităților de care a beneficiat având această calitate.”

7. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — Cererile pentru stabilirea drepturilor prevăzute de prezenta lege se depun direct la comisiile constituite potrivit art. 2 alin. (1), la centrele militare zonale, județene sau la cele ale sectoarelor municipiului București.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

București, 19 martie 2014.
Nr. 27.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii nr. 226/2011 privind reparațiile morale și materiale
pentru fostele cadre militare active, îndepărtate abuziv
din armată în perioada 23 august 1944—31 decembrie 1961**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 226/2011 privind reparațiile morale și materiale pentru fostele cadre militare active, îndepărtate abuziv din armată în perioada 23 august 1944—31 decembrie 1961, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 18 martie 2014.
Nr. 285.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103 din 14 noiembrie 2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 15 noiembrie 2013, cu modificările și completările ulterioare, și se completează după cum urmează:

— **După articolul 7 se introduce un nou articol, articolul 71, cu următorul cuprins:**

„Art. 71. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 1, începând cu data de 1 iulie 2014, pentru funcțiile de demnitate publică alese de la nivelul administrației publice locale, indemnizațiile se stabilesc potrivit prevederilor art. 10 alin. (1) din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, respectiv prin înmulțirea coeficienților de ierarhizare prevăzuți în anexa nr. I, cap. IV,

lit. C — Funcții de demnitate publică alese din cadrul organelor autorității publice locale la Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, cu valoarea de referință de 600 lei.

(2) Pentru persoanele prevăzute la alin. (1), ale căror indemnizații stabilite pentru luna iunie 2014 sunt mai mari decât cele stabilite potrivit prevederilor art. 10 alin. (1) din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, se menține în plată cuantumul indemnizațiilor avute.

(3) Pentru consilierii locali, respectiv consilierii județeni, indemnizațiile de ședință prevăzute la art. 34 alin. (2) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, se stabilesc prin aplicare la indemnizațiile corespunzătoare primarilor, primarului general, respectiv președinților consiliilor județene stabilite, conform prevederilor legale în vigoare, pentru luna decembrie 2013.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

București, 19 martie 2014.
Nr. 28.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 18 martie 2014.
Nr. 286.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

O R D I N

privind completarea Metodologiei de determinare și monitorizare a supracompensării activității de producere a energiei electrice și termice în cogenerare de înaltă eficiență care beneficiază de schema de sprijin de tip bonus, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 84/2013

Având în vedere prevederile art. 5 alin. (1) lit. b) și alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, ale art. 76 din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările ulterioare, ale art. 24 din Hotărârea Guvernului nr. 1.215/2009 privind stabilirea criteriilor și a condițiilor necesare implementării schemei de sprijin pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență pe baza cererii de energie termică utilă,

în temeiul dispozițiilor art. 9 alin. (1) lit. x) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. I. — Metodologia de determinare și monitorizare a supracompensării activității de producere a energiei electrice și termice în cogenerare de înaltă eficiență care beneficiază de schema de sprijin de tip bonus, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 84/2013, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 28 noiembrie 2013, se completează după cum urmează:

— **La articolul 21, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:**

„(1¹) În situația în care un producător înregistrează, pentru configurația/configurațiile ce beneficiază de schema de sprijin, eficiență energetică superioară criteriilor de definire a cogenerării de înaltă eficiență prevăzute de legislația în vigoare, costul anual al combustibilului pentru cogenerarea de înaltă eficiență, $CV_{comb}^{cog,i.ef}$, se determină ca produsul dintre cantitatea de combustibil, aferentă îndeplinirii criteriilor de definire a

cogenerării de înaltă eficiență și prețul mediu de achiziție a combustibilului consumat pentru cogenerare, astfel:

$$CV_{comb}^{cog,i.ef} = B_{criteriidefinire}^{cog,i.ef} \times P_{med}^{cog} \quad (\text{lei})$$

$$P_{med}^{cog} = CV_{comb}^{cog} / B^{cog} \quad (\text{lei/MWh}),$$

unde:

$B_{criteriidefinire}^{cog,i.ef}$

— cantitatea de combustibil aferentă îndeplinirii criteriilor de definire a cogenerării de înaltă eficiență (MWh);

P_{med}^{cog}

— prețul mediu de achiziție a combustibilului consumat pentru cogenerare (lei/MWh).”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Niculae Havrileț

București, 19 martie 2014.
Nr. 16.

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 477/2003

privind pregătirea economiei naționale și a teritoriului pentru apărare*)

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Pregătirea economiei naționale și a teritoriului pentru apărare este parte componentă a securității naționale și are la bază prevederile Constituției, ale legilor țării și ale documentelor privind planificarea apărării naționale, precum și obligațiile asumate de România prin tratate și alte înțelegeri internaționale.

(2) Pregătirea economiei naționale și a teritoriului pentru apărare cuprinde ansamblul de măsuri și de acțiuni care se stabilesc și se realizează din timp de pace, în vederea utilizării potențialului economic și uman al țării, pentru satisfacerea nevoilor de apărare și asigurarea continuității activităților economico-sociale în caz de mobilizare sau de război.

(3) Resursele materiale, umane și financiare prevăzute a fi utilizate în caz de mobilizare sau de război pot fi folosite și la instituirea stării de urgență și a stării de asediu, conform legii.

Art. 2. — Pregătirea economiei naționale și a teritoriului pentru apărare se asigură de către autoritățile publice, conform competențelor stabilite prin lege.

Art. 3. — Guvernul răspunde de pregătirea economiei naționale și a teritoriului pentru apărare și asigură aplicarea măsurilor referitoare la aceste domenii, potrivit legii, hotărârilor Parlamentului și ale Consiliului Suprem de Apărare a Țării, scop în care:

- a) organizează, coordonează și controlează activitatea ministerelor și a celorlalte autorități ale administrației publice;
- b) stabilește sistemul de priorități și de alocare a resurselor pentru apărare;
- c) înaintează spre aprobare Consiliului Suprem de Apărare a Țării proiectul planului de mobilizare a economiei naționale pentru apărare, proiectul programului cu obiectivele de pregătire operativă a teritoriului pentru apărare și proiectul bugetului de stat pentru război;
- d) aprobă planul de pregătire a economiei naționale pentru apărare și stabilește măsuri pentru aplicarea acestuia;
- e) asigură resursele materiale, umane și financiare necesare pregătirii economiei naționale și a teritoriului pentru apărare;
- f) asigură aplicarea planului de mobilizare a economiei naționale pentru apărare.

Art. 4. — (1) Pentru îndeplinirea atribuțiilor care revin Guvernului privind pregătirea economiei naționale și a teritoriului pentru apărare, se înființează prin hotărâre a Guvernului, în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, denumită în continuare *Administrația Națională*.

(2) Organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale, în timp de pace și război, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului**).

CAPITOLUL II Pregătirea economiei naționale pentru apărare

SECȚIUNEA 1

Sistemul de priorități și alocare a resurselor pentru apărare

Art. 5. — *Sistemul de priorități și alocare a resurselor pentru apărare* reprezintă ansamblul de reglementări prin care se stabilesc responsabilitățile ce revin autorităților publice, instituțiilor publice și operatorilor economici, criteriile pentru stabilirea produselor și a serviciilor cuprinse în contractele prioritare, modul de constituire a resurselor și de eșalonare a alocării acestora, precum și drepturile și obligațiile operatorilor economici furnizori, în vederea satisfacerii în regim de urgență a nevoilor de apărare.

Art. 6. — În caz de mobilizare sau de război, Guvernul stabilește prioritățile pentru contracte/comenzi și alocă resursele în vederea realizării cerințelor urgente, necesare susținerii efortului de apărare.

Art. 7. — Sistemul de priorități și alocare a resurselor pentru apărare cuprinde reglementări și acțiuni referitoare la:

- a) modul de stabilire a contractelor/comenzilor prioritare;
- b) eșalonarea asigurării cererilor de produse și servicii necesare susținerii efortului de apărare în caz de mobilizare sau de război, în regim de urgență, cu minimum de perturbări ale pieței;
- c) repartitia resurselor în funcție de prioritățile stabilite de Guvern;
- d) modul de alocare a resurselor pentru contractele prioritare;
- e) controlul stocurilor publice și particulare destinate îndeplinirii contractelor prioritare;
- f) activitățile de import și export pentru realizarea priorităților;
- g) sistemul de finanțare a activităților prioritare.

Art. 8. — Sistemul de priorități și alocare a resurselor pentru apărare este gestionat de către Administrația Națională și funcționează pe baza regulamentului aprobat prin hotărâre a Guvernului***).

Art. 9. — La punerea în aplicare a sistemului de priorități și alocare a resurselor pentru apărare, obligațiile ce revin operatorilor economici implicați în realizarea contractelor/comenzilor aflate în derulare se decalază sau se anulează, după caz.

SECȚIUNEA a 2-a

Planul de mobilizare a economiei naționale pentru apărare

Art. 10. — (1) Pentru satisfacerea cererilor de produse și servicii necesare forțelor sistemului național de apărare, funcționării instituțiilor publice și a operatorilor economici, precum și asigurării consumului raționalizat al populației, în caz

*) Republicată în temeiul art. 248 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, rectificată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 117 din 1 martie 2013, cu modificările ulterioare, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 477/2003 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 824 din 20 noiembrie 2003 și a mai fost modificată prin Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 9 noiembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare.

***) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 1.380/2009 privind înființarea, organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 815 din 27 noiembrie 2009, cu modificările ulterioare.

****) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 414/2004 privind aprobarea Regulamentului de funcționare a sistemului de priorități și alocare a resurselor pentru apărare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 29 martie 2004.

de mobilizare sau de război, Administrația Națională, împreună cu ministerele și celelalte autorități ale administrației publice, elaborează proiectul planului de mobilizare a economiei naționale pentru apărare.

(2) *Planul de mobilizare a economiei naționale pentru apărare*, denumit în continuare *plan de mobilizare*, reprezintă ansamblul de măsuri și acțiuni privind trecerea economiei de la starea de pace la starea de război și funcționarea acesteia în vederea asigurării resurselor necesare susținerii efortului de apărare.

(3) Planul de mobilizare cuprinde responsabilități și sarcini obligatorii pentru ministere și celelalte autorități ale administrației publice centrale și locale, alte instituții și operatori economici.

(4) Produsele și serviciile ce se cuprind în planul de mobilizare se stabilesc prin nomenclatorul cu produsele și serviciile pentru apărare, elaborat de Administrația Națională, pe baza propunerilor ministerelor, ale celorlalte autorități ale administrației publice și instituții.

(5) Potrivit prevederilor planului de mobilizare aprobat, Ministerul Finanțelor Publice elaborează proiectul bugetului de stat pentru război, pe baza propunerilor ministerelor și ale celorlalte instituții cu atribuții în caz de mobilizare sau de război, avizate de Administrația Națională.

Art. 11. — (1) Proiectul planului de mobilizare și proiectul bugetului de stat pentru război se dimensionează pentru o perioadă de un an, sunt aprobate de Consiliul Suprem de Apărare a Țării și au valabilitate timp de 4 ani.

(2) Planul de mobilizare se actualizează de către Administrația Națională, la solicitarea instituțiilor publice implicate, în cazul modificării cererilor forțelor sistemului național de apărare sau a posibilităților de realizare a sarcinilor. Modificările se supun aprobării Consiliului Suprem de Apărare a Țării.

(3) Punerea în aplicare a planului de mobilizare și a execuției bugetului de stat pentru război se aprobă de Parlament, pe baza propunerilor Consiliului Suprem de Apărare a Țării.

(4) Președintele României poate hotărî punerea în aplicare a planului de mobilizare și a execuției bugetului de stat pentru război numai în cazuri excepționale, inclusiv de agresiune armată îndreptată împotriva țării, corespunzător prevederilor constituționale.

Art. 12. — Ministerele, celelalte autorități ale administrației publice și instituțiile publice au obligația să ia din timp de pace măsuri pentru realizarea sarcinilor ce le revin din planul de mobilizare aprobat.

SECȚIUNEA a 3-a

Planul de pregătire a economiei naționale pentru apărare

Art. 13. — (1) *Planul de pregătire a economiei naționale pentru apărare*, denumit în continuare *plan de pregătire*, cuprinde obiectivele, măsurile, prioritățile și resursele ce se stabilesc și se realizează din timp de pace pentru îndeplinirea sarcinilor prevăzute în planul de mobilizare.

(2) Obiectivele planului de pregătire reprezintă acțiunile ce urmează a fi realizate pentru asigurarea graduală a condițiilor necesare satisfacerii nevoilor forțelor sistemului național de apărare.

(3) Măsurile de pregătire a economiei naționale pentru apărare se referă la identificarea capacităților pentru apărare și stabilirea, crearea și păstrarea rezervelor de mobilizare, precum și la alte acțiuni care vor fi apreciate ca necesare, în condițiile legii.

(4) Prioritățile pentru îndeplinirea sarcinilor prevăzute în planul de mobilizare determină eșalonarea obiectivelor, după importanța acestora, în susținerea efortului de apărare și pentru care urmează să se aloce resursele necesare.

(5) Resursele cuprind materialele și fondurile destinate îndeplinirii măsurilor și obiectivelor stabilite în planul de pregătire.

Art. 14. — (1) În vederea asigurării graduale a condițiilor pentru realizarea sarcinilor cuprinse în planul de mobilizare, Administrația Națională elaborează anual proiectul planului de pregătire.

(2) Pentru elaborarea proiectului planului de pregătire, Administrația Națională are în vedere sarcinile din planul de mobilizare și propunerile ministerelor, ale celorlalte autorități ale administrației publice centrale și locale, ale altor instituții și ale operatorilor economici.

Art. 15. — Pe baza planului de pregătire și a fondurilor alocate de la bugetul de stat, Administrația Națională încheie contracte cu operatorii economici și cu alte instituții publice specializate pentru realizarea măsurilor aprobate privind pregătirea economiei naționale pentru apărare.

Art. 16. — Operatorii economici și alte instituții publice specializate constituie și păstrează din timp de pace rezervele de mobilizare necesare pentru realizarea sarcinilor la declararea mobilizării sau a stării de război. Recuperarea costurilor determinate de constituirea și păstrarea acestora se realizează potrivit clauzelor din contractele încheiate cu Administrația Națională.

Art. 17. — Verificarea modului de realizare a măsurilor de pregătire a economiei naționale pentru apărare se face prin exerciții practice, controale și antrenamente, precum și prin alte acțiuni specifice, conform legii.

SECȚIUNEA a 4-a

Capacități pentru apărare

Art. 18. — *Capacitățile pentru apărare* reprezintă liniile de producție sau de prestări de servicii specializate, activele care le deserveșc, amenajările tehnologice specifice, existente în domeniile industriei, transporturilor, comunicațiilor și tehnologiei informației, ocrotirii sănătății, precum și spațiile de depozitare a rezervelor de stat și de mobilizare, utilizate în scopul satisfacerii necesităților vitale ale forțelor sistemului național de apărare, în caz de mobilizare sau de război.

Art. 19. — Constituie capacități pentru apărare:

a) în industrie: capacitățile de producție specializate pentru fabricarea sau repararea, în caz de mobilizare sau de război, a tehnicii militare, a armamentului, a munițiilor și a materiilor prime cu destinație strict militară și capacitățile destinate pentru depozitarea acestor produse;

b) în transporturi: mijloacele, instalațiile și amenajările aferente, destinate a satisface exclusiv, în caz de mobilizare sau de război, nevoile de transport ale forțelor sistemului național de apărare;

c) în comunicații și tehnologia informației: rețelele de comunicații și informatice, precum și mijloacele, instalațiile și amenajările aferente, destinate a satisface exclusiv, în caz de mobilizare sau de război, nevoile de servicii de comunicații și informatice ale forțelor sistemului național de apărare;

d) în domeniul ocrotirii sănătății: spitalele din rețeaua sanitară și alte localuri care se constituie în spitale de urgență pentru tratarea răniților și bolnavilor ca urmare a acțiunilor militare, precum și unitățile care asigură producția de seruri, vaccinuri, antibiotice, dezinfectante și alte asemenea materiale și substanțe, destinate acestor situații;

e) în domeniul administrării rezervelor de stat: spațiile de depozitare în care se păstrează rezerve de stat și de mobilizare;

f) capacitățile destinate pentru depozitarea rezervelor de mobilizare.

Art. 20. — Administrația Națională ține evidența capacităților pentru apărare, identificate și comunicate de către ministerele de resort.

Art. 21. — (1) Operatorii economici care dețin capacități pentru apărare au obligația să notifice, în scris, ministerului de resort și Administrației Naționale intenția de a le schimba profilul sau de a le dezafecta, cu 60 de zile înainte de aplicarea hotărârii/deciziei. În cazul concesiunii capacităților pentru apărare, obligațiile se păstrează.

(2) În situația divizării unui operator economic în mai multe unități independente, operatorii economici în patrimoniul cărora rămân capacitățile pentru apărare preiau obligațiile aferente acestuia la mobilizare.

(3) În cazul fuziunii unor operatori economici, entitatea rezultată preia toate sarcinile ce reveneau acestora la mobilizare.

SECȚIUNEA a 5-a

Rezerve de mobilizare

Art. 22. — (1) Rezervele de mobilizare cuprind materii prime, materiale, echipamente și alte produse deficitare sau cu ciclu lung de fabricație, necesare satisfacerii cererilor instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării, siguranței naționale și ordinii publice.

(2) Rezervele de mobilizare fac parte din domeniul public al statului, se administrează de către Administrația Națională, se asigură din producția internă ori din import și se păstrează la operatorii economici, la alte instituții publice specializate, precum și în unitățile teritoriale ale rezervelor de stat, în limita a 30% din suprafața de depozitare.

(3) Documentația tehnică necesară realizării producției de tehnică și echipamente militare, armamente și muniții, care au fabricația sistată în timp de pace, prevăzută în planul de mobilizare, se constituie ca rezervă de mobilizare.

Art. 23. — (1) Nomenclatorul și nivelurile de constituire a rezervelor de mobilizare se aprobă prin hotărâre a Guvernului, în limitele stabilite de Consiliul Suprem de Apărare a Țării.

(2) Actualizarea nomenclatorului și a nivelurilor de constituire a rezervelor de mobilizare se face anual de către Administrația Națională, ca urmare a modificării cererilor sau a unei schimbări intervenite în posibilitățile de realizare a sarcinilor din planul de mobilizare.

Art. 24. — Rezervele de stat, constituite și administrate potrivit legii, se asimilează rezervelor de mobilizare astfel:

a) în timp de pace, pentru cantitățile constituite ca stocuri intangibile;

b) la mobilizare sau război, pentru stocurile existente în depozite.

Art. 25. — Materialele din rezervele de mobilizare pot fi folosite și pentru înlăturarea urmărilor unor dezastre, precum și la instituirea stării de asediu sau a stării de urgență, la propunerea ministerelor sau a autorităților administrației publice locale, cu avizul Administrației Naționale, prin decizie a prim-ministrului.

Art. 26. — Acumularea produselor pentru rezervele de mobilizare se realizează în conformitate cu prevederile legale privind achizițiile publice de produse și servicii care implică securitatea națională.

Art. 27. — (1) Operatorii economici și instituțiile publice specializate care păstrează rezerve de mobilizare au obligația să ia măsuri tehnice pentru depozitarea și întreținerea produselor, pe baza contractelor încheiate cu Administrația Națională.

(2) Pentru acumularea, reîntregirea stocurilor, îmborsărea și valorificarea produselor din rezerva de mobilizare, Administrația Națională desfășoară activități cu caracter comercial prin operatorii economici specializați.

(3) Acumularea și reîntregirea stocurilor pentru produsele din rezerva de mobilizare se realizează anual, pe baza planului de pregătire.

(4) Împrospătarea produselor din rezerva de mobilizare se face de către Administrația Națională, conform planurilor anuale, prin operatorii economici sau instituțiile care le păstrează, potrivit contractelor încheiate.

(5) În situația în care scoaterea la îmborsărea a unor produse nu se poate realiza datorită conjuncturii de piață, vânzarea produselor din rezerva de mobilizare se poate face la prețuri reduse față de valoarea de inventar, astfel: pentru reduceri de până la 25%, cu aprobarea șefului Administrației Naționale, iar pentru reduceri mai mari de 25%, cu aprobarea prim-ministrului.

(6) Produsele care nu pot fi îmborsărite se păstrează în rezervă până la atingerea limitei de păstrare, după care se scot pentru casare și se valorifică sub formă de deșeuri sau se distrug, după caz.

Art. 28. — (1) Scoaterea sub formă de împrumut a produselor din rezerva de mobilizare se face, în mod excepțional, prin hotărâri ale Guvernului, inițiate de Administrația Națională, la cererea ministerelor de resort, ca urmare a solicitărilor operatorilor economici.

(2) Pentru produsele scoase sub formă de împrumut, operatorii economici și instituțiile publice specializate beneficiare depun o garanție în contul Administrației Naționale, deschis la Trezoreria Statului, al cărei quantum să asigure reîntregirea stocurilor.

(3) Depășirea termenului de restituire cu o perioadă de până la 30 de zile se sancționează cu plata de penalități la valoarea produselor prevăzută în contractul de împrumut, stabilite potrivit reglementărilor legale în domeniu. După acest termen se reține garanția produsului.

(4) Sumele obținute din garanții, cote de adaos sau din valorificarea produselor scoase din rezerva de mobilizare constituie venituri ale bugetului de stat.

SECȚIUNEA a 6-a

Alte dispoziții

Art. 29. — Asigurarea forței de muncă necesare la punerea în aplicare a planului de mobilizare se face prin utilizarea personalului fără obligații militare și prin mobilizarea la locul de muncă a specialiștilor strict necesari, cu obligații militare, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului.

Art. 30. — Pentru asigurarea cererilor unităților militare, la declararea mobilizării, operatorii economici de profil, indiferent de forma de proprietate, sunt obligați să pună la dispoziție acestora produsele și serviciile solicitate, din timp de pace, prin centrele militare.

Art. 31. — Sarcinile rezultate din planul de mobilizare se îndeplinesc pe bază de comenzi de stat, emise de către beneficiari.

Art. 32. — (1) În caz de mobilizare sau de război, instituțiile publice și operatorii economici au obligația de a satisface cu prioritate comenzile de stat necesare apărării naționale, beneficiind în acest scop de prevederile sistemului de priorități și alocare a resurselor pentru apărare.

(2) Operatorii economici prevăzuți la alin. (1) au calitatea de furnizor agreeat al forțelor sistemului de apărare, iar ofertele lor sunt acceptate cu prioritate în cadrul criteriilor de evaluare stabilite pentru atribuirea contractelor de achiziție publică, în timp de pace.

Art. 33. — Administrația Națională constituie, gestionează și actualizează permanent baza de date referitoare la existența și funcționarea capacităților pentru apărare și la situația rezervelor de mobilizare pe care le administrează.

CAPITOLUL III

Pregătirea teritoriului pentru apărare

Art. 34. — (1) Pregătirea teritoriului pentru apărare conține ansamblul de măsuri și acțiuni stabilite pentru realizarea obiectivelor necesare satisfacerii nevoilor strategice și operative ale forțelor sistemului național de apărare și pentru asigurarea protecției populației și a bunurilor materiale, inclusiv a celor ce aparțin patrimoniului național, împotriva efectelor acțiunilor distructive executate de agresor cu mijloace clasice și arme nucleare, biologice și chimice.

(2) Obiectivele necesare satisfacerii nevoilor strategice și operative se realizează din timp de pace și se cuprind în programul cu obiectivele de pregătire operativă a teritoriului pentru apărare, dimensionat pe o perioadă de 4 ani, denumit în continuare *programul de pregătire a teritoriului*.

(3) Programul de pregătire a teritoriului se actualizează anual de către Administrația Națională, pe baza propunerilor instituțiilor publice implicate, cu avizul Statului Major General.

Art. 35. — (1) Obiectivele din programul de pregătire a teritoriului se stabilesc, cu avizul Statului Major General și al Administrației Naționale, de către instituțiile cu atribuții în domeniul apărării, siguranței naționale și ordinii publice, fiecare în domeniul său de activitate, și se supun spre aprobare Consiliului Suprem de Apărare a Țării, prin Administrația Națională. Ulterior programul de pregătire a teritoriului se anexează la planul de mobilizare.

(2) Autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și instituțiile cu atribuții în domeniul apărării, siguranței naționale și ordinii publice includ, cu prioritate, obiectivele primite de la Administrația Națională în programele de investiții proprii.

(3) Administrația Națională verifică modul în care autoritățile administrației publice centrale și locale își desfășoară activitățile pentru realizarea obiectivelor aprobate și comunicate acestora.

Art. 36. — Măsurile de pregătire a teritoriului pentru protecția populației, a bunurilor materiale de orice natură, precum și a celor care aparțin patrimoniului național al României împotriva efectelor distructive ale atacurilor executate de agresor cu mijloace clasice și arme nucleare, biologice și chimice se stabilesc de către autoritățile administrației publice locale și se realizează potrivit legii.

Art. 37. — Răspunderea privind realizarea, exploatarea și întreținerea obiectivelor de pregătire a teritoriului pentru apărare revine ministerelor de resort, autorităților administrației publice centrale și locale, precum și operatorilor economici, în funcție de specificul acestor obiective.

CAPITOLUL IV

Finanțarea pregătirii economiei și a teritoriului pentru apărare

Art. 38. — Finanțarea pregătirii economiei naționale și a teritoriului pentru apărare se face de la bugetul de stat.

Art. 39. — Finanțarea acțiunilor de pregătire a economiei naționale și a teritoriului pentru apărare și întocmirea bugetului de stat pentru război se realizează potrivit legii, normelor și instrucțiunilor elaborate de Ministerul Finanțelor Publice.

Art. 40. — Cheltuielile determinate de elaborarea și actualizarea lucrărilor proprii de pregătire pentru apărare a ministerelor, autorităților administrației publice centrale și locale, operatorilor economici și a altor instituții se suportă din bugetele acestora.

CAPITOLUL V

Atribuții ale autorităților administrației publice și ale operatorilor economici privind pregătirea economiei naționale și a teritoriului pentru apărare

SECȚIUNEA 1

Atribuții comune

Art. 41. — (1) Autoritățile administrației publice centrale și locale, instituțiile publice și operatorii economici îndeplinesc, fiecare în domeniul său de activitate, următoarele atribuții:

a) fundamentează și elaborează propuneri și prognoze pentru proiectele planului de mobilizare și ale planului de pregătire, pe care le transmit Administrației Naționale;

b) fundamentează și elaborează propuneri privind proiectul bugetului de stat pentru război, pe care le transmit Ministerului Finanțelor Publice;

c) organizează, coordonează și controlează îndeplinirea sarcinilor stabilite prin planul de mobilizare și planul de pregătire;

d) actualizează și transmit anual Administrației Naționale și Statului Major General situația obiectivelor de infrastructură teritorială importante pentru sistemul național de apărare;

e) stabilesc și, după caz, solicită fondurile necesare;

f) identifică și țin evidența capacităților pentru apărare;

g) creează, întrețin și păstrează rezerve de mobilizare, în conformitate cu prevederile contractelor încheiate în acest scop;

h) stabilesc și transmit instituțiilor interesate obiectivele de importanță pentru infrastructura teritorială națională, în vederea cuprinderii acestora în infrastructura sistemului național de apărare;

i) propun și înaintează Administrației Naționale, pe baza criteriilor stabilite prin hotărâre a Guvernului, obiectivele de importanță deosebită pentru apărare ce urmează a fi luate în pază, la mobilizare sau la război, care se aprobă de către Consiliul Suprem de Apărare a Țării.

(2) Autoritățile administrației publice centrale și locale, instituțiile publice și operatorii economici își îndeplinesc atribuțiile prin structuri specifice din aparatul propriu și prin unitățile aflate în subordinea, în coordonarea sau sub autoritatea acestora. În acest scop, în cadrul acestora funcționează organe de specialitate încadrate cu personal civil și militar, dimensionate în funcție de volumul și de complexitatea activităților specifice, stabilite prin hotărâre a Guvernului sau prin organigrame proprii, după caz.

(3) Autoritățile administrației publice centrale și locale, instituțiile publice și operatorii economici analizează, anual și ori de câte ori este nevoie, modul în care sunt îndeplinite sarcinile ce le revin pe linia pregătirii economiei și a teritoriului pentru apărare și stabilesc măsurile ce se impun.

(4) Autoritățile administrației publice centrale și locale, instituțiile publice și operatorii economici au obligația să prezinte, la solicitarea Administrației Naționale sau a ministerului de resort, date și informații privind potențialul economic și uman de care dispun, raportat la sarcinile care le revin din planul de mobilizare, planul de pregătire și contracte.

Art. 42. — (1) Conducătorii autorităților administrației publice centrale și locale, ai operatorilor economici sau ai instituțiilor publice răspund, fiecare în domeniul său de activitate, de rezolvarea sarcinilor care le revin pe linia pregătirii economiei naționale și a teritoriului pentru apărare.

(2) La solicitarea Guvernului sau la propunerea Administrației Naționale, conducătorii autorităților administrației publice centrale și locale prezintă rapoarte/informări în ședințe ale Guvernului, cu privire la rezolvarea sarcinilor prevăzute în planul de mobilizare și planul de pregătire.

SECȚIUNEA a 2-a

Atribuții specifice

Art. 43. — Instituțiile publice cu atribuții în domeniul apărării, al siguranței naționale și ordinii publice stabilesc și transmit Administrației Naționale cereri de produse și servicii necesare în situațiile de mobilizare și de război, pentru a fi cuprinse în proiectul planului de mobilizare.

Art. 44. — Ordonatorii principali de credite cuprind anual, distinct, în proiectul bugetului propriu fondurile necesare pentru realizarea obiectivelor, măsurilor, priorităților și resurselor din planul de pregătire a economiei naționale pentru apărare, precum și a măsurilor și a acțiunilor din programul de pregătire a teritoriului pentru apărare.

Art. 45. — Ministerele și celelalte autorități ale administrației publice centrale îndeplinesc următoarele atribuții specifice:

A. În domeniul industriei:

a) coordonează la nivel sectorial activitățile operatorilor economici pentru satisfacerea cererilor forțelor sistemului național de apărare și asigurarea consumului raționalizat al populației cu produse industriale;

b) elaborează programe de pregătire specifice ramurilor industriei pentru situații de mobilizare sau de război și urmăresc aplicarea măsurilor stabilite;

c) asigură corelarea unitară a resurselor energetice și de materii prime deficitare, necesare funcționării economiei la mobilizare sau la război;

d) elaborează programe pentru asigurarea continuității în funcționare a obiectivelor industriale majore sau de importanță pentru infrastructura teritorială a sistemului național de apărare;

e) coordonează activitatea de investiții specifice privind infrastructura industriei, cuprinsă în programul de pregătire a teritoriului pentru apărare.

B. În domeniul transporturilor:

a) elaborează programul activităților de transporturi pentru situații de mobilizare și de război;

b) stabilesc măsuri privind modul de protecție și aducere în țară a mijloacelor de transport aflate în afara frontierelor;

c) includ obiectivele de pregătire operativă a teritoriului, aprobate de Consiliul Suprem de Apărare a Țării, în programele de dezvoltare și îmbunătățire a transporturilor.

C. În domeniul comunicațiilor și al tehnologiei informației:

a) elaborează programul activităților de comunicații și informatică pentru situații de mobilizare și de război;

b) includ obiectivele de pregătire operativă a teritoriului, aprobate de Consiliul Suprem de Apărare a Țării, în programele de dezvoltare și îmbunătățire a comunicațiilor.

D. În domeniul social:

a) elaborează programul resurselor de muncă pentru situații de criză, de mobilizare și de război, țin evidența acestora în profil teritorial și iau măsuri pentru acoperirea deficitelor, prin redistribuirea pe plan local, în colaborare cu serviciile județene de pregătire a economiei și a teritoriului pentru apărare și cu centrele militare județene;

b) repartizează, prin organele teritoriale de resort, surplusul de resurse umane, în vederea efectuării prestărilor de servicii, în condițiile legii.

E. În domeniul sănătății:

a) elaborează programe de pregătire a sistemului sanitar pentru situații de mobilizare și de război;

b) organizează asigurarea asistenței medicale a populației civile și spitalizarea răniților și bolnavilor evacuați din spitalele militare de campanie;

c) avizează norme privind asigurarea consumului populației cu produse alimentare și nealimentare, în regim de raționalizare, la mobilizare și la război;

d) iau măsuri pentru asigurarea produselor medicamentoase de uz uman și a materialelor sanitare;

e) organizează asistența medicală de urgență a victimelor acțiunilor militare;

f) includ obiectivele de pregătire operativă a teritoriului, aprobate de Consiliul Suprem de Apărare a Țării, în programele speciale de dezvoltare și îmbunătățire a ocrotirii sănătății.

F. În domeniul agriculturii și alimentației:

a) elaborează programul de măsuri tehnico-organizatorice, care să permită continuarea lucrărilor agricole în situații de mobilizare și de război;

b) stabilesc măsuri pentru asigurarea principalelor produse agroalimentare destinate forțelor sistemului național de apărare și asigurarea consumului raționalizat al populației cu produse alimentare;

c) organizează și coordonează activitatea serviciilor sanitare-veterinare și de protecție fitosanitară;

d) asigură securitatea alimentară;

e) combat epizootiile ce pot apărea pe teritoriul național și dispun măsurile în consecință.

G. În domeniul comerțului: elaborează norme, instrucțiuni și programe cu privire la introducerea sistemului de distribuire către populație a principalelor produse alimentare și nealimentare.

H. În domeniul lucrărilor publice și amenajării teritoriului:

a) elaborează programul privind lucrările publice și de amenajare a teritoriului pentru situații de mobilizare și de război;

b) elaborează variante de folosire a utilajelor din dotarea operatorilor economici de resort pentru intervenții la obiectivele de importanță vitală avariate, în vederea restabilirii activității acestora în situații de mobilizare și de război.

Art. 46. — (1) Prefectul asigură organizarea, coordonarea și conducerea activităților de pregătire a economiei și a teritoriului pentru apărare din județ, respectiv din municipiul București, ca măsuri de apărare care nu au caracter militar.

(2) La nivelul județului și al municipiului București, atribuțiile în acest domeniu sunt îndeplinite prin intermediul structurilor teritoriale pentru probleme speciale, fără personalitate juridică, care sprijină autoritățile administrației publice locale, potrivit legii, în vederea mobilizării operatorilor economici și a instituțiilor publice.

Art. 47. — Consiliile județene, respectiv Consiliul General al Municipiului București, și consiliile locale, fiecare în domeniul său de activitate, îndeplinesc următoarele atribuții:

a) transmit Administrației Naționale propuneri privind asigurarea consumului și a protecției populației, precum și a nevoilor pentru buna funcționare a operatorilor economici din

profil teritorial, în situația de mobilizare sau de război, pentru a fi incluse în planul de mobilizare;

b) iau măsuri și creează condiții de realizare prioritară a obiectivelor stabilite în planul de mobilizare, îndrumând operatorii economici pentru îndeplinirea programelor economice prin utilizarea în regim de urgență a capacităților existente în starea de mobilizare și de război;

c) propun includerea din timp de pace a obiectivelor de pregătire a teritoriului pentru apărare în programele de investiții proprii și iau măsuri de asigurare a fondurilor necesare realizării acestora cu prioritate;

d) întocmesc programele de aprovizionare a populației județului/municipiului București/localității cu principalele produse alimentare și industriale raționalizate, în caz de mobilizare sau de război;

e) asigură prin operatorii economici din județ, respectiv din municipiul București, localurile, cazarmamentul, materialele și mijloacele de transport necesare formațiunilor medico-sanitare prevăzute a se înființa în caz de mobilizare sau de război;

f) întocmesc și actualizează monografiile economico-militare ale județului, respectiv ale municipiului București, conform instrucțiunilor*) emise în acest scop;

g) fac propuneri pentru întocmirea planului de evacuare a populației și a bunurilor din patrimoniul național, arhivistic, material și a altor valori de interes național și organizează în acest scop asigurarea mijloacelor de transport, a spațiilor de cazare și de depozitare necesare.

Art. 48. — (1) Operatorii economici, fiecare în domeniul său de activitate, îndeplinesc următoarele atribuții:

a) execută analiza tehnico-economică și financiară a cererilor de materiale, produse și servicii transmise de Administrația Națională, precum și a solicitărilor autorităților administrației publice locale;

b) elaborează propuneri și pregătesc condițiile tehnico-economice pentru a asigura cererile de materiale, produse și servicii prin dezvoltarea rețelelor de aprovizionare, fabricație și desfacere existente pe timp de pace;

c) păstrează și asigură integritatea fizică și calitativă a rezervelor de mobilizare, conform contractelor încheiate cu Administrația Națională și prevederilor legale;

d) încheie, după caz, contracte cu clauze suspensive cu furnizorii de materii prime, materiale, subansambluri, scule, dispozitive și verificatoare, piese și utilaje tehnologice și cu institutele de cercetare și proiectare.

(2) Operatorii economici cu sarcini prevăzute în planul de mobilizare vor lua măsuri în vederea adaptării structurii organizatorice pentru a funcționa în caz de mobilizare sau de război, inclusiv în condițiile militarizării lor, folosind întregul potențial economic și uman de care dispun, pentru realizarea integrală a sarcinilor ce le revin.

CAPITOLUL VI

Sancțiuni

Art. 49. — Nerespectarea prevederilor prezentei legi atrage răspunderea materială, contravențională sau penală, după caz.

Art. 50. — (1) Următoarele fapte constituie contravenții:

a) întârzierea peste termenele stabilite a transmiterii datelor, cererilor, prognozelor și sintezelor prevăzute în hotărâri ale Guvernului sau în metodologiile întocmite de către Administrația Națională pentru elaborarea și actualizarea planului de mobilizare sau a planului de pregătire;

b) nerespectarea condițiilor prevăzute în avizele date de organele în drept, referitoare la măsurile și acțiunile legate de pregătirea economiei naționale și a teritoriului pentru apărare;

c) neîntocmirea la timp sau întocmirea necorespunzătoare a documentelor prevăzute de actele normative în domeniu;

d) nerespectarea obligațiilor și a termenelor prevăzute la art. 21 alin. (1);

e) nerespectarea condițiilor tehnice de păstrare și întreținere a rezervelor de mobilizare, stabilite prin acte normative;

f) împiedicarea sub orice formă a organelor de control să își exercite atribuțiile;

g) neîndeplinirea atribuțiilor specifice prevăzute în cap. V secțiunea a 2-a;

h) neîndeplinirea obligației de restituire la termenul prevăzut în actul normativ de scoatere.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. b), e), f) și h) se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 50.000 lei, iar cele prevăzute la alin. (1) lit. a), c), d) și g), cu amendă de la 1.000 lei la 10.000 lei.

(3) Personalul Administrației Naționale, împuternicit de șeful acesteia, are dreptul de a constata contravențiile și de a aplica amenzile prevăzute la alin. (2).

(4) Contravențiilor prevăzute în prezenta lege li se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 51. — (1) Metodologiile privind întocmirea planului de mobilizare și a planului de pregătire se elaborează de către Administrația Națională.

(2) În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Administrația Națională va supune aprobării Guvernului normele metodologice de aplicare a acesteia**).

Art. 52. — Prezenta lege intră în vigoare la 60 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I***).

Art. 53. — La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea nr. 73/1995 privind pregătirea economiei naționale și a teritoriului pentru apărare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 12 iulie 1995, Decretul Consiliului de Stat nr. 340/1978 privind unele măsuri în vederea asigurării sanitare a forțelor armate și a victimelor din rândul populației în situații excepționale, nepublicat, Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1.206/1970 privind aprobarea constituirii de stocuri de materiale sanitare consumabile la Ministerul Sănătății, Ministerul Forțelor Armate, Consiliul Securității Statului, Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Industriei Chimice, pentru situații de război, nepublicată, precum și orice alte dispoziții contrare.

*) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 1.174/2011 pentru aprobarea Instrucțiunilor privind întocmirea și actualizarea monografiei economico-militare a județului, respectiv a municipiului București, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 862 din 7 decembrie 2011.

***) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 370/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 477/2003 privind pregătirea economiei naționale și a teritoriului pentru apărare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 287 din 1 aprilie 2004.

****) Legea nr. 477/2003 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 824 din 20 noiembrie 2003.

LEGEA Nr. 489/2006**privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor*****CAPITOLUL I****Dispoziții generale**

Art. 1. — (1) Statul român respectă și garantează dreptul fundamental la libertate de gândire, de conștiință și religioasă al oricărei persoane de pe teritoriul României, potrivit Constituției și tratatelor internaționale la care România este parte.

(2) Nimeni nu poate fi împiedicat sau constrâns să adopte o opinie ori să adere la o credință religioasă contrară convingerilor sale și nici nu poate fi supus vreunei discriminări, urmărit sau pus într-o situație de inferioritate pentru credința, apartenența ori neapartenența sa la o grupare, asociație religioasă sau un cult ori pentru exercitarea, în condițiile prevăzute de lege, a libertății religioase.

Art. 2. — (1) Libertatea religioasă cuprinde dreptul oricărei persoane de a avea sau de a adopta o religie, de a și-o manifesta în mod individual sau colectiv, în public sau în particular, prin practicile și ritualurile specifice cultului, inclusiv prin educație religioasă, precum și libertatea de a-și păstra sau schimba credința religioasă.

(2) Libertatea de a-și manifesta credința religioasă nu poate face obiectul altor restrângeri decât al celor care sunt prevăzute de lege și constituie măsuri necesare într-o societate democratică pentru securitatea publică, protecția ordinii, a sănătății sau a moralei publice ori pentru protejarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Art. 3. — (1) Părinții sau tutorii au dreptul exclusiv de a opta pentru educația religioasă a copiilor minori, conform propriilor convingeri.

(2) Religia copilului care a împlinit vârsta de 14 ani nu poate fi schimbată fără consimțământul acestuia; copilul care a împlinit vârsta de 16 ani are dreptul să își aleagă singur religia.

Art. 4. — Orice persoană, cult, asociație religioasă sau grupare religioasă din România este liberă de a stabili și menține relații ecumenice și frățești cu alte persoane, culte sau grupări religioase și cu organizațiile intercreștine și interreligioase, la nivel național și internațional.

Art. 5. — (1) Orice persoană are dreptul să își manifeste credința religioasă în mod colectiv, conform propriilor convingeri și prevederilor prezentei legi, atât în structuri religioase cu personalitate juridică, cât și în structuri fără personalitate juridică.

(2) Structurile religioase cu personalitate juridică reglementate de prezenta lege sunt cultele și asociațiile religioase, iar structurile fără personalitate juridică sunt grupările religioase.

(3) Comunitățile religioase își aleg în mod liber structura asociațională în care își manifestă credința religioasă: cult, asociație religioasă sau grup religios, în condițiile prezentei legi.

(4) În activitatea lor, cultele, asociațiile religioase și grupările religioase au obligația să respecte Constituția și legile țării și să nu aducă atingere securității publice, ordinii, sănătății și moralei publice, precum și drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Este interzisă prelucrarea datelor cu caracter personal legate de convingerile religioase sau de apartenența la culte, cu

excepția desfășurării lucrărilor de recensământ național aprobat prin lege sau în situația în care persoana vizată și-a dat, în mod expres, consimțământul pentru aceasta.

(6) Este interzisă obligarea persoanelor să își menționeze religia, în orice relație cu autoritățile publice sau cu persoanele juridice de drept privat.

Art. 6. — (1) *Gruparea religioasă* este forma de asociere fără personalitate juridică a unor persoane fizice care, fără nicio procedură prealabilă și în mod liber, adoptă, împărtășesc și practică o credință religioasă.

(2) *Asociația religioasă* este persoana juridică de drept privat, constituită în condițiile prezentei legi, formată din persoane fizice care adoptă, împărtășesc și practică aceeași credință religioasă.

(3) O asociație religioasă poate deveni cult în condițiile prezentei legi.

CAPITOLUL II**Culte****SECȚIUNEA 1****Relațiile dintre stat și culte**

Art. 7. — (1) Statul român recunoaște cultelor rolul spiritual, educațional, social-caritabil, cultural și de parteneriat social, precum și statutul lor de factori ai păcii sociale.

(2) Statul român recunoaște rolul important al Bisericii Ortodoxe Române și al celorlalte biserici și culte recunoscute în istoria națională a României și în viața societății românești.

Art. 8. — (1) Cultele recunoscute sunt persoane juridice de utilitate publică. Ele se organizează și funcționează în baza prevederilor constituționale și ale prezentei legi, în mod autonom, potrivit propriilor statute sau coduri canonice.

(2) De asemenea, sunt persoane juridice și părțile componente ale cultelor, așa cum sunt menționate în statutele sau codurile canonice proprii, dacă îndeplinesc cerințele prevăzute în acestea.

(3) Cultele funcționează cu respectarea prevederilor legale și în conformitate cu propriile statute sau coduri canonice, ale căror prevederi sunt aplicabile propriilor credincioși.

(4) Denumirea unui cult nu poate fi identică cu cea a altui cult recunoscut în România.

Art. 9. — (1) În România nu există religie de stat; statul este neutru față de orice credință religioasă sau ideologie atee.

(2) Cultele sunt egale în fața legii și a autorităților publice. Statul, prin autoritățile sale, nu va promova și nu va favoriza acordarea de privilegii sau crearea de discriminări față de vreun cult.

(3) Autoritățile publice cooperează cu cultele în domeniile de interes comun și sprijină activitatea acestora.

(4) Statul român, prin autoritățile publice abilitate, sprijină activitatea spiritual-culturală și socială în străinătate a cultelor recunoscute în România.

(5) Autoritățile publice centrale pot încheia cu cultele recunoscute atât parteneriate în domeniile de interes comun,

*) Republicată în temeiul art. 248 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, cu modificările ulterioare, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 489/2006 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 din 8 ianuarie 2007 și a fost modificată prin Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, cu modificările ulterioare.

cât și acorduri pentru reglementarea unor aspecte specifice tradiției cultelor, care se supun aprobării prin lege.

Art. 10. — (1) Cheltuielile pentru întreținerea cultelor și desfășurarea activităților lor se vor acoperi, în primul rând, din veniturile proprii ale cultelor, create și administrate în conformitate cu statutele lor.

(2) Cultele pot stabili contribuții din partea credincioșilor lor pentru susținerea activităților pe care le desfășoară.

(3) Statul promovează sprijinul acordat de cetățeni cultelor prin deduceri din impozitul pe venit și încurajează sponsorizările către culte, în condițiile legii.

(4) Statul sprijină, la cerere, prin contribuții, în raport cu numărul credincioșilor cetățeni români și cu nevoile reale de subzistență și activitate, salarizarea personalului clerical și neclerical aparținând cultelor recunoscute. Statul sprijină cu contribuții în quantum mai mare salarizarea personalului de cult al unităților de cult cu venituri reduse, în condițiile stabilite prin lege.

(5) Nimeni nu poate fi constrâns prin acte administrative sau prin alte metode să contribuie la cheltuielile unui cult religios.

(6) Cultele recunoscute pot beneficia, la cerere, de sprijin material din partea statului, pentru cheltuielile privind funcționarea unităților de cult, pentru reparații și construcții noi, în raport cu numărul credincioșilor, conform ultimului recensământ, și cu nevoile reale.

(7) Statul sprijină activitatea cultelor recunoscute și în calitate de furnizori de servicii sociale.

(8) Autoritățile publice asigură oricărei persoane, la cerere, dreptul de a fi consiliată potrivit propriilor convingeri religioase prin înlesnirea asistenței religioase.

Art. 11. — Sprijinul statului constă și în acordarea de facilități fiscale, în condițiile legii.

Art. 12. — Utilizarea fondurilor bănești primite de la bugetul de stat sau bugetele locale, precum și respectarea destinației bunurilor primite în proprietate sau folosință de la autoritățile publice locale ori centrale se supun controlului statului.

Art. 13. — (1) Raporturile dintre culte, precum și cele dintre asociații și grupuri religioase se desfășoară pe baza înțelegerii și a respectului reciproc.

(2) În România sunt interzise orice forme, mijloace, acte sau acțiuni de defăimare și învrăjpire religioasă, precum și ofensa publică adusă simbolurilor religioase.

Art. 14. — (1) Fiecare cult trebuie să aibă un organism național de conducere sau de reprezentare.

(2) Unitățile de cult, inclusiv filialele lor fără personalitate juridică, se înființează și se organizează de către culte potrivit propriilor statute, regulamente și coduri canonice.

(3) Înființarea unității de cult trebuie să fie comunicată, spre evidență, Ministerului Culturii.

(4) Unitățile de cult nou-înființate ca persoane juridice pot solicita și primi sprijin financiar, în condițiile legii.

Art. 15. — Sigiliile și ștampilele folosite de către un cult sau de către o unitate locală de cult trebuie să conțină și denumirea oficială sub care cultul a fost recunoscut ori inițialele acestuia.

Art. 16. — (1) Cultele recunoscute pot folosi, în desfășurarea activităților lor, orice limbă consideră de cuviință. Evidența financiar-contabilă se va ține și în limba română.

(2) În relațiile oficiale cu autoritățile statului, cultele recunoscute folosesc limba română.

SECȚIUNEA a 2-a

Recunoașterea calității de cult

Art. 17. — (1) Calitatea de cult recunoscut de stat se dobândește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Culturii, de către asociațiile religioase care, prin activitatea și numărul lor de membri, oferă garanții de durabilitate, stabilitate și interes public.

(2) Recunoașterea statutelor și a codurilor canonice se acordă în măsura în care acestea nu aduc atingere, prin conținutul lor, securității publice, ordinii, sănătății și moralei publice sau drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Art. 18. — Asociația religioasă care solicită recunoașterea calității de cult va formula o cerere în acest sens la Ministerul Culturii, însoțită de următoarea documentație:

a) dovada că este constituită legal și funcționează neîntrerupt pe teritoriul României ca asociație religioasă de cel puțin 12 ani;

b) listele originale cuprinzând adeziunile unui număr de membri cetățeni români cu domiciliul în România cel puțin egal cu 0,1% din populația României, conform ultimului recensământ;

c) mărturisirea de credință proprie și statutul de organizare și funcționare, care să cuprindă: denumirea cultului, structura sa de organizare centrală și locală, modul de conducere, administrare și control, organele de reprezentare, modul de înființare și desființare a unităților de cult, statutul personalului propriu, precum și prevederile specifice cultului respectiv.

Art. 19. — (1) În termen de 60 de zile de la data depunerii cererii, Ministerul Culturii înaintează Guvernului documentația de recunoaștere a cultului, însoțită de avizul său consultativ, întocmit pe baza documentației depuse.

(2) Dacă documentația este incompletă sau statutele conțin prevederi contrare legii, acestea se restituie motivat spre completare sau modificare, iar termenul de soluționare se prelungește corespunzător.

Art. 20. — (1) În termen de 60 de zile de la primirea avizului, Guvernul se pronunță asupra cererii, prin hotărâre de recunoaștere sau de respingere motivată.

(2) Hotărârea Guvernului se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și poate fi atacată în justiție, conform legii.

(3) În caz de respingere a cererii, asociația religioasă poate solicita reluarea procedurii de recunoaștere a calității de cult, numai dacă prezintă dovezi din care să rezulte că au încetat temeiurile care au dus la soluția de respingere.

(4) Drepturile și obligațiile aferente calității de cult recunoscut se pot exercita de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului de recunoaștere a acestuia.

Art. 21. — Guvernul, prin hotărâre, la propunerea Ministerului Culturii, poate retrage calitatea de cult recunoscut atunci când, prin activitatea sa, cultul aduce atingere grave securității publice, ordinii, sănătății sau moralei publice ori drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Art. 22. — (1) Modificarea și completarea statutelor de organizare și funcționare sau codurilor canonice ale cultelor se comunică, spre recunoaștere, Ministerului Culturii.

(2) Actele administrative emise în temeiul prevederilor prezentei secțiuni, precum și neemiterea acestora în termenele prevăzute pot fi atacate în justiție, în condițiile legii.

SECȚIUNEA a 3-a

Personalul cultelor

Art. 23. — (1) Cultele își aleg, numesc, angajează sau revocă personalul potrivit propriilor statute, coduri canonice sau reglementări.

(2) Personalul cultelor poate fi sancționat disciplinar pentru încălcarea principiilor doctrinare sau morale ale cultului, potrivit propriilor statute, coduri canonice sau reglementări.

(3) Personalul clerical și cel asimilat al cultelor recunoscute nu poate fi obligat să dezvăluie faptele încredințate sau de care a luat cunoștință în considerarea statutului lor.

(4) Exercițarea fără drept a atribuțiilor de preot constituie infracțiune și se pedepsește potrivit Codului penal.

Art. 24. — (1) Salariații și asigurații cultelor ale căror case de pensii sunt integrate în sistemul asigurărilor sociale de stat vor fi supuși prevederilor legislației privind asigurările sociale de stat.

(2) Salariații și asigurații cultelor care dispun de case de pensii sau fonduri de pensii proprii se supun regulamentelor adoptate de către organele de conducere ale cultelor, în conformitate cu statutele acestora și în acord cu principiile generale ale legislației privind asigurările sociale de stat.

Art. 25. — Personalul clerical și cel asimilat, precum și personalul monahal aparținând cultelor recunoscute este scutit de îndeplinirea serviciului militar.

Art. 26. — (1) Cultele pot avea organe proprii de judecată religioasă pentru problemele de disciplină internă, conform statutelor și reglementărilor proprii.

(2) Pentru problemele de disciplină internă sunt aplicabile în mod exclusiv prevederile statute și canonice.

(3) Existența organelor proprii de judecată nu înlătură aplicarea legislației cu privire la contravenții și infracțiuni în sistemul jurisdicțional.

SECȚIUNEA a 4-a

Patrimoniul cultelor

Art. 27. — (1) Cultele recunoscute și unitățile lor de cult pot avea și dobândi, în proprietate sau în administrare, bunuri mobile și imobile, asupra cărora pot dispune în conformitate cu statutele proprii.

(2) Bunurile sacre, respectiv cele afectate direct și exclusiv cultului, stabilite conform statutelor proprii în conformitate cu tradiția și practicile fiecărui cult, dobândite cu titlu, sunt inesizabile și imprescriptibile și pot fi înstrăinate doar în condițiile statute specifice fiecărui cult.

(3) Prevederile alin. (2) nu afectează redobândirea bunurilor sacre confiscate în mod abuziv de stat în perioada 1940—1989, precum și a celor preluate fără titlu.

Art. 28. — (1) Unitățile locale ale cultelor pot avea și întreține, singure sau în asociere cu alte culte, cimitire confesionale pentru credincioșii lor. Cimitirile confesionale se administrează potrivit regulamentelor cultului deținător. Identitatea confesională a cimitirelor istorice este protejată de lege.

(2) În localitățile în care nu există cimitire comunale și unele culte nu au cimitire proprii, persoanele decedate care aparțineau cultelor respective pot fi înhumate potrivit ritului propriu, în cimitirile existente în funcțiune.

(3) Prevederile alin. (2) nu se aplică cimitirelor aparținând cultelor mozaic și musulman.

(4) Autoritățile administrației publice locale au obligația de a înființa cimitire comunale și orașenești în fiecare localitate.

(5) Cimitirile comunale sau orașenești se organizează astfel încât să aibă sectoare corespunzătoare pentru fiecare cult recunoscut, la cererea cultelor ce funcționează în localitatea respectivă.

Art. 29. — (1) Cultele au dreptul exclusiv de a produce și valorifica obiectele și bunurile necesare activității de cult, în condițiile legii.

(2) Utilizarea operelor muzicale în activitatea cultelor recunoscute se face fără plata taxelor către organele de gestiune colectivă a drepturilor de autor.

Art. 30. — Bunurile bisericesti sau similare din străinătate, proprietate a statului român ori a cultelor din România, pot constitui obiectul unor acorduri bilaterale semnate de statul român, la solicitarea celor interesați.

Art. 31. — (1) Bunurile care fac obiectul aporturilor de orice fel — contribuții, donații, succesiuni —, precum și orice alte bunuri intrate în mod legal în patrimoniul unui cult nu pot face obiectul revendicării lor ulterioare.

(2) Persoanele care părăsesc un cult recunoscut nu pot emite pretenții asupra patrimoniului cultului respectiv.

(3) Disputele patrimoniale dintre cultele recunoscute se soluționează pe cale amiabilă, iar, în caz contrar, potrivit dreptului comun.

(4) În cazul retragerii calității de cult recunoscut potrivit prevederilor prezentei legi sau al dizolvării, destinația patrimoniului este cea stabilită prin statutul acestuia.

SECȚIUNEA a 5-a

Învățământul organizat de culte

Art. 32. — (1) În învățământul de stat și particular, predarea religiei este asigurată prin lege cultelor recunoscute.

(2) Personalul didactic care predă religia în școlile de stat se numește cu acordul cultului pe care îl reprezintă, în condițiile legii.

(3) În cazul în care un cadru didactic săvârșește abateri grave de la doctrina sau morala cultului, cultul îi poate retrage acordul de a preda religia, fapt ce duce la desfacerea contractului individual de muncă.

(4) La cerere, în situația în care conducerea școlii nu poate asigura profesori de religie aparținând cultului din care fac parte elevii, aceștia pot face dovada studierii religiei proprii cu atestat din partea cultului căruia îi aparțin.

Art. 33. — (1) Cultele au dreptul să înființeze și să administreze unități de învățământ pentru pregătirea personalului de cult, a profesorilor de religie, precum și a altor specialiști necesari activității religioase a fiecărui cult, în condițiile prevăzute de lege.

(2) Fiecare cult este liber să își stabilească forma, nivelul, numărul și planul de școlarizare pentru instituțiile de învățământ proprii, în condițiile prevăzute de lege.

Art. 34. — (1) Cultele își elaborează planurile și programele de învățământ pentru învățământul teologic preuniversitar și programele pentru predarea religiei. Acestea se avizează de către Ministerul Culturii și se aprobă de către Ministerul Educației Naționale.

(2) Pentru învățământul superior, planurile și programele de învățământ se elaborează de instituțiile de învățământ, cu acordul cultului respectiv, și se aprobă de senatele universitare.

Art. 35. — (1) Personalul didactic din unitățile de învățământ teologic integrate în învățământul de stat se recunoaște de către Ministerul Educației Naționale, în condițiile prevăzute de lege, cu acordul prealabil al organelor statute ale cultelor religioase în cauză.

(2) Personalul didactic din unitățile de învățământ teologic neintegrate în învățământul de stat se numește de către organele statute ale cultelor, în conformitate cu statutele acestora. Personalul didactic care predă religia în școli trebuie să îndeplinească prevederile Legii nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic*, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 36. — (1) În centrele de plasament organizate de instituțiile publice, particulare sau aparținând cultelor, educația religioasă a copiilor se face conform apartenenței lor religioase.

(2) În centrele de plasament, indiferent de finanțator, educația religioasă a copiilor cărora nu li se cunoaște religia se face doar cu acordul persoanelor stabilite prin actele normative incidente în acest domeniu.

Art. 37. — Salarizarea personalului didactic și administrativ din unitățile de învățământ teologic neintegrate în învățământul de stat se asigură de către culte. La cererea cultelor, statul, prin Ministerul Culturii, poate asigura o contribuție la salariu, proporțional, în raport cu numărul membrilor acestora.

Art. 38. — Echivalarea și recunoașterea diplomelor și a certificatelor de studii teologice obținute în străinătate se fac în condițiile prevăzute de lege.

* Legea nr. 128/1997 a fost abrogată prin art. 361 alin. (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 39. — (1) Cultele recunoscute au dreptul de a înființa și administra forme de învățământ confesional de toate nivelurile, profilurile și specializările, în condițiile legii.

(2) Diplomele pentru absolvenții unităților și instituțiilor de învățământ particular, confesional, organizate de cultele religioase se eliberează potrivit legislației în vigoare.

(3) Statul va susține financiar învățământul confesional, în condițiile legii.

(4) Unitățile de învățământ confesional dispun de autonomie organizatorică și funcțională, potrivit statutelor și canoanelor lor, în concordanță cu prevederile legale ale sistemului național de învățământ.

(5) În învățământul confesional se pot înscrie elevi sau studenți, indiferent de religie sau confesiune, garantându-se libertatea educației religioase a acestora, corespunzătoare propriei religii sau confesiuni.

CAPITOLUL III

Asociațiile religioase

Art. 40. — (1) Libertatea religioasă se poate exercita și în cadrul asociațiilor religioase, care sunt persoane juridice alcătuite din cel puțin 300 de persoane, cetățeni români sau rezidenți în România, care se asociază în vederea manifestării unei credințe religioase.

(2) Asociația religioasă dobândește personalitate juridică prin înscrierea în Registrul asociațiilor religioase, care se institue la grefa judecătorei în a cărei circumscripție teritorială își are sediul.

Art. 41. — (1) Oricare dintre asociați, pe baza împuternicirii date de ceilalți, poate formula o cerere de înscriere a asociației în Registrul asociațiilor religioase.

(2) Cererea de înscriere va fi însoțită de următoarele documente:

a) actul constitutiv, în formă autentică, în care se vor arăta obligatoriu denumirea asociației religioase, care nu poate fi identică sau asemănătoare cu cea a unui cult sau a altei asociații religioase recunoscute, datele de identificare și semnăturile asociaților, sediul, patrimoniul inițial, de cel puțin două salarii brute pe economie, alcătuit din aportul în natură sau în bani al asociaților, precum și primele organe de conducere;

b) mărturisirea de credință proprie și statutul asociației religioase, care trebuie să cuprindă: structura sa de organizare centrală și locală, modul de conducere, administrare și control, modul de înființare și desființare a unităților locale, drepturile și obligațiile membrilor, principalele activități pe care asociația religioasă înțelege să le desfășoare în vederea atingerii scopurilor sale spirituale, alte prevederi specifice asociației religioase respective;

c) actele doveditoare ale sediului și patrimoniului inițial;

d) avizul consultativ al Ministerului Culturii;

e) dovada privind disponibilitatea denumirii, eliberată de Ministerul Justiției.

Art. 42. — (1) În termen de 3 zile de la depunerea cererii de înscriere și a documentelor prevăzute la art. 41 alin. (2), judecătorul desemnat de președintele instanței verifică legalitatea acestora și dispune, prin încheiere, înscrierea asociației în Registrul asociațiilor religioase.

(2) Odată cu efectuarea înscrierii, încheierea prin care s-a dispus înscrierea se comunică, din oficiu, organului financiar local în a cărui rază teritorială se află sediul asociației religioase, pentru evidența fiscală, cu menționarea numărului de înscriere în Registrul asociațiilor religioase.

Art. 43. — Asociațiile religioase pot înființa filiale cu personalitate juridică, în conformitate cu statutele lor, potrivit procedurii prevăzute la art. 41 și 42.

Art. 44. — (1) Asociațiile religioase beneficiază de facilități fiscale legate de activitatea lor religioasă, în conformitate cu Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Asociațiilor religioase li se aplică în mod corespunzător și prevederile art. 10 alin. (2) și ale art. 15, 16 și 28.

Art. 45. — Dizolvarea asociației religioase se pronunță de instanța competentă atunci când, prin activitatea sa, asociația religioasă aduce atingeri grave securității publice, ordinii, sănătății sau moralei publice, drepturilor și libertăților fundamentale ale omului ori când asociația religioasă urmărește alt scop decât cel pentru care s-a constituit.

Art. 46. — Prevederile prezentului capitol se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 47. — (1) Asociațiile existente, constituite în conformitate cu reglementările legale privind asociațiile și fundațiile, care au ca obiect de activitate principal exercitarea unei credințe religioase și care doresc să dobândească statutul de asociație religioasă vor depune la judecătoria unde sunt înregistrate o cerere de transformare a asociației și de radiere a ei din Registrul asociațiilor și fundațiilor și de înregistrare în Registrul asociațiilor religioase ținut de grefa aceleiași judecătorei, însoțită de documentația prevăzută la art. 41.

(2) Cererea va fi semnată de organele statutare de conducere ale asociației, arătându-se expres dorința transformării asociației inițiale în asociație religioasă.

(3) Judecătorul-delegat se va pronunța atât asupra transformării asociației, cât și asupra înregistrării asociației religioase, stabilind și perioada în care asociația a avut ca obiect de activitate exercitarea unei credințe religioase.

(4) Perioada stabilită de instanță va fi luată în considerare și se va adăuga perioadei de funcționare a asociației religioase, în vederea dobândirii calității de cult recunoscut.

Art. 48. — (1) În toate cererile și acțiunile în justiție privitoare la dobândirea sau pierderea calității de asociație religioasă, judecata se face cu prezența procurorului și cu citarea reprezentantului Ministerului Culturii.

(2) Încheierile sau hotărârile pronunțate de către instanță în cauzele privitoare la asociațiile religioase pot fi atacate numai cu apel, în termen de 15 zile de la pronunțare, la tribunal.

CAPITOLUL IV

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 49. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi*), în România funcționează 18 culte recunoscute, conform anexei care face parte integrantă din prezenta lege.

(2) În termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi*), cultele din România prevăzute în anexă vor prezenta statutele și codurile canonice Ministerului Culturii, pentru recunoașterea lor.

(3) Recunoașterea se realizează prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Culturii, și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Dispozițiile art. 17 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

Art. 50. — (1) Orice modificare sau completare a prezentei legi se realizează cu consultarea prealabilă a cultelor recunoscute și cu respectarea normelor legale privind transparența decizională.

*) Legea nr. 489/2006 a intrat în vigoare la 3 zile de la data de 8 ianuarie 2007, data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Reprezentanții cultelor religioase au dreptul de a participa ca invitați la dezbaterile în Parlament și în comisiile acestuia a proiectelor de acte normative privitoare la viața religioasă, la activitatea cultelor, de educație și de învățământ confesional, de asistență socială și de patrimoniu național privind cultele.

Art. 51. — La data intrării în vigoare a prezentei legi*), Decretul nr. 177/1948 pentru regimul general al cultelor religioase, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 178 din 4 august 1948, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare se abrogă.

*) A se vedea nota de subsol de la art. 49 alin. (1).

ANEXĂ

LISTA
cultelor recunoscute în România

Nr. crt.	Denumirea cultului
1.	BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
2.	EPISCOPIA ORTODOXĂ SÂRBĂ DE TIMIȘOARA
3.	BISERICA ROMANO-CATOLICĂ
4.	BISERICA ROMÂNĂ UNITĂ CU ROMA, GRECO-CATOLICĂ
5.	ARHIEPISCOPIA BISERICII ARMENE
6.	BISERICA CREȘTINĂ RUSĂ DE RIT VECHI DIN ROMÂNIA
7.	BISERICA REFORMATĂ DIN ROMÂNIA
8.	BISERICA EVANGHELICĂ C.A. DIN ROMÂNIA
9.	BISERICA EVANGHELICĂ LUTHERANĂ DIN ROMÂNIA
10.	BISERICA UNITARIANĂ DIN TRANSILVANIA
11.	UNIUNEA BISERICILOR CREȘTINE BAPTISTE DIN ROMÂNIA
12.	BISERICA CREȘTINĂ DUPĂ EVANGHELIE DIN ROMÂNIA — UNIUNEA BISERICILOR CREȘTINE DUPĂ EVANGHELIE DIN ROMÂNIA
13.	BISERICA EVANGHELICĂ ROMÂNĂ
14.	UNIUNEA PENTICOSTALĂ — BISERICA LUI DUMNEZEU APOSTOLICĂ DIN ROMÂNIA
15.	BISERICA CREȘTINĂ ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA DIN ROMÂNIA
16.	FEDERAȚIA COMUNITĂȚILOR EVREIEȘTI DIN ROMÂNIA
17.	CULTUL MUSULMAN
18.	ORGANIZAȚIA RELIGIOASĂ MARTORII LUI IEHOVA

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

